

obeliscus scilicet cum hedera circumPLICATA, & inscriptione, *Te stante virebo*. Adservari fertur in hac aede ex D. Nicolai, Myræ Episcopi, (que urbs erat Lycia) ex eadem Lycia oriundi, manu articulus unus, inclusus auro, gemmis multis interstincto: unde hujus loci primum nata religio, qui advenarum frequentia in eam excrevit amplitudinem, ut jam non pagum, sed urbem, & quidem totius Lotharingiae cultissimam, quis possit dicere, si muro clauderetur. Ea est aedificiorum venustate, apta viarum dispositione, incolarum multitudine, ut nihil requiri queat: sed ob mercaturam præcipue & omnis generis opificia commendatur, mercatores habens per quam opulentos, vicinis suis ditiones. Vno milliari Nancejo distat Fruart: tribus, Ormes: paulo amplius, Bayon & Luneville: quatuor Le Pont à Mouzon & Gerbeviller; quinque Charmes; sex Chastenoy, Morhanges & Vaucoleur; paulo plus, Maxen sive Bresse: septem, Dompaire, Deneure, Hodon Chasteau; octo, Ramberville, Roan, Bellemont, Neuf-Chasteau, Mugshot, Marchainville; novem, Epsilon, Bruyeres, Darney; decem, Ormont, Walderfing, Beaureains; tredecim, Vaigny; quatuordecim, L' Estraye.

Comitatus. Comitatus titulo & dignitate clarent, quæ vernaculae Vaudemont, quinque Nancejo milliaribus. Chaligny ad dextram Mosellæ, leuca semi Nancejo. Amance septem milliaribus à Mediomaticum urbe versus Meridiem, Almentia Latine scribentibus, scrinium olim & antiqua Lotharingiae Cancellaria, testantibus Archivis à Rosiero prolatis. Richecourt haud procul lacu, qui vulgo La Garde Lac, unde amnis profluit, qui inter Fanum S. Nicolai & oppidum Rosieres Murtæ miscetur. Remiremont ad sinistram Mosellæ, insulam ibi facientis, in Lotharingiae meridionalissimis. Rumaricum, Castellum habet hic Aimoinus Monachus. Spectantur haud procul inde valles, quæ vulgo L' Estraye & Vagny. La Mothe ad amnem situm est, qui mox in Mosam se exonerat. Visitur ibi territorium, cui nomen Le Sanctoy. Sunt & Comitatus quidam Imperii, Salmenhs, Kirckinganus, & Blanckenburgius, Gallis Blancmont. quo loci spectatur castrum vetus, spaciose & magnificum, cui palatium novum Ducas, venusta structura insigne, est coniunctum. Incolæ agriculturæ dant operam.

Baronatus. Nomenii Baronatus est ad dextram Sellæ fluviï, tribus milliaribus ab urbe Mediomaticum meridiem versus.

Dominia. Dominia sunt: Marsal ad Sellæ sinistram, haud procul lacu Lindero, in quo insula cum oppido Techeful. Remereville tribus Nancejo milliaribus, S. Bellemont totidem remota. Rambert-ville ad dextram Mortanæ, haud procul fonte, ubi silva Mortanensis. Rosieres ad Murtham, prope Fanum D. Nicolai, duobus Nancejo milliaribus.

Gallia.

Homburg grandiore leuca ab oppido Sarbruck, ad amnem, qui mox Saravo concurrit. Mariemont à monte, cui impositum, uno à Lindero lacu miliiari, meridiem versus. Sandacourt medio fere itinere inter Vaudimontem & Motham, in agro, qui vulgo Sanctoy.

Mediomaticum urbem, vulgo Metz, antiquis Divodurum Mediomaticum appellatum, olim Imperiale, in suam potestate redegit Galliarum Rex Henricus II. Præsidet urbis se natui missus à Rege magistratus. Tribunal autem Mediomaticis urbis tres habet Episcopatus, sub metropoli Tréverensi, Metensem, Tullensem, Virdunensem, sic à locis nuncupatos, in quibus suæ singulis sedes. Haud procul Metis, prope pagum Iovii, in Mosella antiqui aqueductus sunt vestigia. De iis sic Divæus in Itinerario: In hoc itinere pagus est Iovii dictus, inter montium radices & Mosellam, ubi quantacunque est inter montes utrosque, qui ripas ambient, distantia, aqueductum antiquitus fuisse, indicant ejusdem, quæ adhuc existant, reliquiæ. Arcuum adhuc restant multi, suntque ex albo lapide, in laterum formam dissesto; & nonnulli quoq; ejusdem operis in adversa ripa cernuntur. Incolæ asserebant, in eodem loco fontem hodieque esse, quamvis hos arcus (solita inscrita) ponti inseruisse putantes, & ab hoc pago in montis ipsius jugo minores alios arcus fuisse dicebant, qui versus urbem Metensem, quæ uno hinc distat milliari, exurisse viderentur. Altitudo juxta ripam pedum est circiter LX, unde conjicere est, quanta totius operis moles fuérat, quantaque altitudo arcuum, qui in ipso erant fluminis alveo, quorum hodie nihil superest. Referebant iidem incolæ, superiorem arcuum partem planam omnino esse, cémento rubei coloris inductam; & in ejus medio domunculam non ita multis abhinc annis adhuc fuisse, ab utraque parte patentem, quam nos partem tecti fuisse, quæ tubum teget, suspicabamur. Tullensis à Tullo, vernaculae Toul, nomen habet. Virdunensis à Virduno, vulgo Verdum. Leguntur autem tres urbes, quas commemoravi, Comitatus etiam titulo & dignitate insignes.

Cum Lotharingia porro solet explicari territorium Barrense, vulgo Le Barrois, quod se extendit ad Novum usque Castellum, Neuf-Chastel. Metropolis illi Bar le Duc, sic dicta ad discrimen aliarum, quæ Bar sur Seyne, & Bar sur Aulne. Minorum gentium oppida sunt, La Motte, Ligny, Arg, aliaque. Ad Mosam se offerunt Commercy & Vaucoleur, quæ partim Franciæ, partim Barri.

De Lotharingia Ducum Stemmatibus, rebusque gestis, volumen satis magnum edidit Franciscus Roseus.